

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Запорожець Юлії Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 5 розділу XIII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про виконавче провадження“

м. К и ї в
24 квітня 2019 року
№ 126-1(II)/2019

Справа № 3-98/2019(2146/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуєчої, доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Запорожець Юлії Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 5 розділу XIII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542).

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулася Запорожець Юлія Анатоліївна із клопотанням визнати таким, що не відповідає частині першій

статті 58 Конституції України (є неконституційним), положення пункту 5 розділу XIII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII (далі – Закон).

Відповідно до пункту 5 розділу XIII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону „виконавчі документи, видані до набрання чинності цим Законом, пред’являються до виконання в строки, встановлені цим Законом“.

Обґрунтовуючи неконституційність оспорюваного положення Закону, суб’єкт права на конституційну скаргу стверджує, що воно „передбачає зворотну дію частини 1 статті 12 цього Закону в часі, а саме збільшення строку пред’явлення до виконання раніше виданих виконавчих документів, які мають менший строк пред’явлення до виконання“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); відомості про документи і матеріали, на які посилається суб’єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів (пункт 7 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що аргументація тверджень Запорожець Ю.А. щодо неконституційності положення пункту 5 розділу XIII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону ґрунтується на власному розумінні дії в часі положення пункту 2 частини першої статті 22 Закону України „Про виконавче провадження“ від 21 квітня 1999 № 606–XIV зі змінами, яким встановлено загальний річний строк пред’явлення виконавчих документів до виконання, яке, на думку Запорожець Ю.А., і мало бути застосоване судом при розгляді її позовної заяви до „Приватного виконавця виконавчого округу Одеської області“.

Наведене не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Закону у розумінні

пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, оскільки Запорожець Ю.А. фактично висловила незгоду з судовим рішенням, прийнятим у її справі. Однак за юридичною позицією Конституційного Суду України незгода з судовими рішеннями не є підставою для відкриття конституційного провадження у справі (ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018, від 6 червня 2018 року № 18-у(II)/2018).

Крім того, автор клопотання не виконав вимог пункту 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а саме не долучив до конституційної скарги документів і матеріалів, на які посилається у конституційній скарзі, зокрема укладеного ним кредитного договору від 5 серпня 2008 року.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що конституційна скарга не відповідає вимогам пунктів 6, 7 статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Запорожець Юлії Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 5 розділу XIII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**